

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 80 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	--	---

Hristos Cerșitorul.

Nu se poate o întunecare mai groaznică a sentimentului religios, decât să presupui, că Domnul nostru Iisus Hristos ne cere mila noastră ca să-i urmăm învățăturile sale și să-i iubim biserica Lui.

Cine l-a ascultat și nu l-a înțeles a putut pleca în bunăvoie. „Din acel timp mulți din discipolii lui s'au întors înapoi și nu mai umblau cu dânsul”.

Și pe pământ există o aristocrație care ne impune prin manierele ei alese și prin înclinarea puternică spre tot ce este frumos și nobil, dar totuși ici-colea și în această aristocrație, pe lângă toată distincția ei, se simte mirosul de pământ.

Aristocrația Domnului nostru Iisus Hristos ca să folosim un termen lumesc, este ceva neșpus de curat ceva extrafin în care nu i trăiești măcar cât de puțină umbră din patimile omenești.

Acest aristocrat după cum ne mărturisește sf. evanghelie nu a căutat niciodată favoarea omenească în nici o formă: „Cum puteți voi să credeți cari primiți onoare unul dela altul și nu căutați onoarea cea dela unul Dumnezeu?”

Micimea omenească, care duce peste pragul bisericii cele mai josnice patimi ba este în stare să-i dărâme și zidurile calculează greșit dacă crede că Domnul nostru Iisus îi va cere mila. Nu va putea nimeni tăgădui că așa a fost întotdeauna; decâteori oamenii nesocotiți au pângărit biserica, s'au găsit alții cu sufletul curat cari au spălat-o și au sfințit-o prin rugile lor fierbinți. Aici a fost dărâmată o biserică de rautatea și ura omenească și în locul ei altundeva dragostea de cele sfinte a zidit alte zeci de biserici la loc.

Creștinismul și biserica nu s'au împuținat niciodată, doar oamenii, cari încercau să le dărâme s'au prefăcut în praf și cenușe risipite în cele patru vânturi.

Atât poate fi adevărat că a întârziat ziua în care s'a făcut dreptate bisericii lui Hristos, dar vorba e că a venit și nu a pierit ziua dreptății. Pot fi siguri, ca de ziua de mâne, toți aceia cari cred, că ura minunat dechizată, vanitatea ridiculă și șiretlicurile diplomatice pot face ceva între zidurile sf. bisericii, căi va ajunge cu siguranță ziua răsplătirii cum spune apostolul Pavel: „Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se batjocurește, căci orice seamănă omul aceea va și seceră”.

Toate sunt posibile pe pământ un singur lucru este imposibil, ca în biserica unde atâta lume vine să se roage și îi aduce ca prinos ce este mai sfânt și mai curat în suflet, tu să te apropii către altar cu ce ai mai scârnăv în suflet. Nu poți pângări sf. biserică și nu poți să încerci să umilești pe Hristos sub masca „dreptății”, pentru că judecata nu este a ta ci a lui Dumnezeu.

Nu pot uita niciodată scena văzută la o episcopie de ale noastre.

Niște săteni supărați pe oamenii din lumea aceasta au plecat acasă și au vindut pe Hristos cel românesc, biserica românească, cimiterul românesc, obrazele și cinstea lor. Nu au mai avut bieții oameni răbdarea creștinilor și nu și-au mai adus aminte de marii lor strămoși, fiindcă mari la suflet au trebuit să fie acei săteni ai noștri de odinioară, cari au răbdat orișice pentru credința și biserica lor. Ei și-au iubit bisericile lor ca luminile ochilor și dușmanii au venit și unde au ingenunchiat ei li-au aruncat foc de le-au mistuit până la temelii lăcașurile sfinte. S'au uitat cu ochii înlăcrimați cum pângăritorii le-au aprins casele și le-au furat tot

căştigul lor agonisit cu multă trudă dar obrazurile și cinstea nu și le-au vindut. Au luat în spate ce au putut și au trecut râuri și dealuri până au dat de un loc de liniște unde au putut să-și ridice biserici și să se roage și să trăiască în pace creștinească. Este trist dar foarte adevărat, că vin vremuri când spurcăciunea sufletească se întinde ca ciurma și holera și nu mai poți face altceva decât să fugi dinaintea ei și să-ți lași ce ți-a fost mai drag, casa și masa pradă ei.

Hristos nu a fost cerșitor și nu a cerut mila pângăriturilor nici atunci când îi băteau piroane grele în mâni și picioare.

Nici neamul nostru creștin adevărat nu a practicat meseria cerșitorului, a răbdat, a suferit, a fost răstignit, a fost frânt în roate, a fost sărăcit și gonit din loc în loc, dar cerșitor al păgânilor și al pângăriturilor de cele sfinte nu a fost niciodată.

Nu a primit de bună pângărire a bisericii lui nici în forma grosolană de a fi aprins sau dărâmat, nici în forma diplomatică de a arunca uriciuni și scârbe acolo unde trebuie să ardă numai focul credinței celei addvărate.

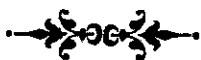
Domnul nostru Iisus Hristos nu a fost și nu este cerșitor, fiindcă a tăcut și a răbdat când dușmanii săi i-au luat cămașa și pentru ea au aruncat sortii. Nici neamul nostru de pe aici nu a fost și nu este cerșitor și de aceea cum a răbdat cele multe va răbda și asta ca reprezentanții spurcăciunii sufletești să se vâre cu deasila în casa lui și să-i batjocurească credința.

Părinții noștri flămânzi și desbrăcați au zidit în fiecare sat câte o catedrală frumoasă și noi cei de azi nu suntem în stare măcar să le apărăm, ne vom apleca deci capetele și vom suferi să fim scuipați în față.

Nădejdea biruinții și a demnității o lăsăm pe seama nepoților și strănepoților cari nu vor mai suferi ca pângăritorii să-i scoată din casele strămoșești calde și să-i alunge afară în vânt și ploaie și să le calce cu picioarele mărgăritarele scumpe ale sufletului.

Nădăduim cu nădejde tare, că vor veni generațiile cari vor înțelege că Hristos nu a fost cerșitor umil și nici nu are lipsă de fii cerșitori. Credința curată și tare nu a crescut niciodată milogi, ciungi și orbi ci oameni sănătoși și puternici ca stâncile.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop.

Puterea jertfei...

Nimic nu s'a creat fără durere, fără chin și fără jertfă. Este aceasta o normă divină și naturală. Și Dumnezeu plâsmuind omului soț-femeea, a supus pe aceasta la jertfa luării uneia din coaste.

În ordinea naturală se întâmplă acelaș proces. Câte viețuitoare nu sunt devorate, fie de alte viețuitoare, fie chiar de om, pentru ca procesul natural de continuă prefacere să-și urmeze cursul?!

Câtă deosebire este însă, între un proces de sacrificiu natural, involuntar și inconștiț și între sublima icoană a jertfei de sine; a jertfei conștiente și voluntare a aleșelor exemplare umane pentru biruința unui gând, sau a unui ideal! Jertfa de sine — mai mult decât abnegație, — este puterea depășirii propriului eu animalic și duhovnicesc. Este dăruirea ființii tale unui ideal impersonal, care prin jertfa propriei existențe materiale primește pecetea harică a realităților transcendente, — cari împotriva oricărei puteri de stăvilire se vreau realizate în carne și oase. Este măreția destinului uman, care tinde spre *dumnezeire*; spre contopire în marea *Eternității*.

A trăi pentru alții, înseamnă a te depăși pe tine însuși. Este a fi mai mult decât semenii tăi; a fi mai mult decât om; a fi *supra om*.

Toate idealurile omenirii își au supra oamenii lor, cari s'au dedicat până la o totală jertfă pentru traducerea în viață a idealului. Însăși puterea de nestăvilire jertfă, a insului pentru o idee, este dinamul care transpune și împântă idealul în social.

Mările prefaceri sociale își au la bază puterea de jertfă a protagonilor, sau a eroilor lor. Creștinismul îl are pe *Iisus* și tot șireagul calendaristic al *sfinților și mucenicilor*. Prin ei s'au consfințit sortii de izbândă a învățaturii mesianice. *Identificarea* aceasta până la *contopire*, este puterea carea dă *sens etern* și *sens real* oricărui gând. Mucenicii idealurilor sunt lopatarii acelor curente de prefaceri sociale. Ei, asemenea unor propilee, formează coloana de susținere a edificiului moral.

Tot ceea ce poartă pecetea eternității, are nevoie de jertfă.

Jertfa este sigilul divin care imprimă idealului viață și dincolo de viață. Se vor putea prăbuși civilizații și culturi, se vor putea nimici popoare și stăpâniri, idealurile cari au fost miruite însă de sublima jertfă a sfintei mucenicii, vor străbate înainte, prin veacuri și peste veacuri.

Tipică este și legenda Meșterului Manole (o dramă de irefutabilă realitate), a cărui muncă

fiind zădărnicită de puterea bizarei contingente, trebuia să sacrifice pe cel de doilea eu al său: soția, pentru ca prin puterea jertfei să garanteze dănuirea prin veacuri a edificiului mânăstirii Argeșului.

Ci, obida vremii, aruncând Neamul nostru românesc într'o involburare de epocală prefacere spirituală și socială, prin *jertfa de sfântă mucenicie* a celor mai neîntinați fii ai lui, i-a deschis acestui Neam orizonturi de largi perspective de *dumnezească realizare*.

Un aluat nou dospește frământătura sufletului românesc. *Ochiul divin stă de veghe, brațul Domnului trasează drum nou, iar vocea ceriului cheamă la trezire și unire toată suflarea românească.*

Jertfa s'a dăruit. Mielul de ispășire s'a mistuit pe rugul păcătoșeniei noastre, iar pasărea Phoënix renaște din propria-i cenușe: *Neamul românesc trezit la Dumnezeu merge pe cărările apocalipticilor chemări a marilor destini istorice.*

Pr. A. Uroș-Doloveanu.

Post festum.

10 Decembrie 1922 — 10 Decembrie 1940.

„Tineretul sprijină pe umerii lui destinul Patriei, așa cum Atlas rezema odinioară pământul”. V. Conta.

Optsprezece ani...

Pe făgașul vremii s'au scurs optsprezece ani de lupte, de suferințe, de victorii, necum de înfrângeri... căci tinerețea n'o poți înfrânge „din falnicul ei marș biruitor”, punându-i în cale chiar baraj de mitraliere, cum s'a pus mai adineaori.

Această tinerețe, „mustul care fierbe” a Neamului, după ce i-a fost dat să vadă idealul visat de moși strămoși „România întregită” împlinit, a dat semnal pentru o nouă luptă, pentru o nouă eliberare, „cea sufletească”.

După războiu situația politică din launtru țării s'a schimbat grozav. Parveniții au fost aceia cari au condus și conducerea lor a adus țara unde am găsit-o, sfârtecată din toate părțile. Cetei acesteia de parveniți, „clicei”, îi stătea „sare'n ochi” tinerețea creatoare, tinerimea universitară pe care n'o puteau vedea cu ochi buni și căreia îi striga mereu lozincă lor: „Tineretul la carte!”

Da, la carte, să lase loc lor celor bătrâni, să se poată înfrupta cum vor de pe spatele acestei gloate politice pe care o conduceau pe drumul întunerecului și al satanei,

Tineretul însă n'a putut rabda ca pe spatele părinților lor conducătorii să-și poată lăfăi osânza lor de brute ordinare.

• În toate ramurile publice conducătorii susținuți de capital jidovesc dedeau frâu liber evreilor permițându-le să ocupe și funcțiuni publice. În învățământul superior realitatea era foarte crudă. Facultățile de Farmacie și Medicină erau împânzite de evrei dornici de a pune mâna pe aceste ramuri în stat c'apoi să te doctorească cum vor ști ei. Au căutat să intre și în Politehnică, Drept și Armată, însă nu le-a reușit căci ochii tineretului, sentinelă neadormită, văzând pericolul au tras semnalul de alarmă.

Astfel în 10 Decembrie 1922 la Cluj se da primul semnal de luptă. Studenții mediciniști de aci n'au putut admite refuzul comunității evrești de a nu fi folosite cadavre de Evrei la disejecțiile Clinicei Universității.

Atunci s'au adunat studenții ridicând steagul luptei și-și cristalizează dezideratele în 4 puncte cerând: numerus clausus, lupta deschisă contra comunismului, stigmatizarea presei evrești și rezolvarea chestiunii cadavrelor.

Concomitent cu ei studenții Bucureșteni și cei din Iași ridică steagurile afirmării naționale.

Sunt însă reprimăți ca și cei din Cluj fără milă, réprimare ce are însă ca rezultat îndârjirea și mai mult și oțelirea sufletului.

Se continuă lupta pe viață și pe moarte. Odată zăgazul rupt, cu greu mai poți opri puhoiul.

Tinereții i se pun în cale baraje de mitraliere iar în spatele fiecărui student, un soldat sau un polițist. Totuși studențimea creștină nu dă înapoi, călăuzită fiind de vorba cântecului:

„Copii, rușinea-i înapoi
Izbânda e 'nainte”.

Călăuziți de acest cântec și veșnic înfrățit cu el, tineretul a mers mereu înainte trecând peste orice, însă n'a dat o clipă înapoi.

Și... „după orice răstignire, urmează Invierea”...

Astfel și astăzi, după optsprezece ani, tineretul luptând merge mereu înainte spre biruința definitivă, spre marea biruință.

Auziți-i!...

Descoperiți!...

Drapelele primelor societăți studențești trec în „viu și aspru pas”...

Gheorghe A. Milovan
stud. în teologie.

Vieța Națiunilor?

Problema Spațiului Vital.

De Pr. ION RACOVEANU-NERA.

(Continuare din No. 46)

Dar, afară de aceste considerațiuni științifice cari au menirea să înlăture îngrijorarea insuficienței teritoriale pentru asigurarea câmpului de dezvoltare a unei națiuni mai sunt o mulțime de alte motive cari ne arată că încorporarea și încălcarea națiunilor laolaltă sub o singură conducere departe de a constitui putința unei fericite colaborări, ajunge să uzurpe liniștea internă până și națiunii dominante.

Cosmopolitismul a fost întotdeauna o problemă deschisă care nu și-a găsit fericita soluționare nici în *antichitate* și pentru care nici chiar *modernismul* cu toată evoluția lui umanitară n'a reușit, afară de elaborarea câtorva pale și utopice teorii, să realizeze nimic în plus.

Istoria omenirii este atât de bogat presărată cu pilde de controverse rasiale, neînțelegeri cari au creiat prăpăstii între națiuni numai pe teme și discuții cari parțial au atins interesele spirituale și materiale ale vre'unui popor.

Să ne gândim numai la *Marea Schismă* dela 1054.

Divergențele n'au provenit atât din motive doctrinale cât mai ales din diversitatea spiritului de judecare și înțelegere a problemelor a celor două rase: *romanismul* și *germanismul*. Până întrucât s'a depărtat discuția de controversă că nici asupra *postului* nu s'a putut adopta o părere comună: apusenii admitând în post și laptele cu derivatele sale: unt, brânză ba chiar și ouăle până când orientalii le-au exclus și pe acestea.

Este un fapt notoriu care declasează un substrat caracteristic al deosebirii rasiale care nu se poate debarasa nici în discuții de ordin comun de specificul etnicității! . . .

Cum să poți aduce atunci, în mod fatal, la același punct de vedere pe loți supușii streini dintr'un stat când alta este pulsația și spiritul de înțelegere a oricărui popor subjugat . . .

Fiecare vine cu dotația lui spirituală de-acasă, cu tradiția cu obiceiurile și cu simțemintele lui fiecare nație își are specificul sângelui, își are structura ancestrală pe care oricât ai vrea s'o acomodezi principiilor de viață autonomă nu v'a fi cu putință. S'ar forma oricând țări de cplotare pentru nostalgia unei vieți naționale pe care o sădește în sângele fiecărei nații legea firii, legile naturale.

Și împotriva acestor legi nu este putere din lume să poată triumfa!

(Sfârșit)

O scrisoare din sfântul Munte Athos.

(Continuare)

Spun cuvioșii Părinți că e cu neputință să nu vie prăpădul cel mare pe fața a tot pământul pentru păcatele oamenilor cari sau înmulțit foarte. Pe aici diferite semne și arătări care ne vestesc nouă apropiata izbândire a lui Dumnezeu peste neamul acesta. Când pierd oamenii evlavvia și frica lui Dumnezeu atâtea răutăți fac și la atâtea întunecime ajung încât îi sperie și pe draci, după cum spune cel cu Gura de Aur Sf. Ioan, și cu mare nevoe și prin multe ostenele să mai pot îndrepta. Eu cred că un preot de mir oricâtă osârdie și osteneală ar depune mărturisesc adevărat, că nu ar putea cu nici un chip a dezrădăcina obiceiurile și apucăturile enoriașilor săi. Mai ales jocurile, balurile și alte feluri de petreceri. La acestea trebuie îndelungare de vreme și răbdare mucenicească, precum făceau odinioară Sf. Părinți. Dacă dreptul abia se mântuește, dar noi oare care ne numim păcătoși ce fel de mântuire vom dobândi dela Dumnezeu. Noi aici suntem în liman cu darul lui Dumnezeu, sfinte slujbe cu zi cu noapte, și totuși ne temem și nu știm ce sfârșit vom avea, dar acei din lume sârmanii ce vor face? Știu pe mulți chiar din enoriașii sf. Voastre cari nu s'au mărturisit și împărtășit de când s'au născut ci trăsesc așa ticăloșii ca niște dobitoace necuvântătoare. Fără de pocăință, mărturisirea și împărtășire nu este mântuirea. De ce oare pe aci în urma aceluia mort să fac fel de fel de năluciri, cauza e aceasta că toată viața lor au trăit fără de grijă și fără de pocăință și pentru aceia deavolul a luat putere de a face năluciri arătându-se adesea în chipul celui mort. Nimenea să nu se înșele că aceste arătări ar fi ale sufletului celui mort, cu adevărat că nu, ci ale diavolului, iar sufletul va merge acolo unde i-s'a orânduit și precum a lucrat în viață și se va păzi până la judecata cea de obște. Cu duhul său arătau odinioară sfinții și chiar se arată și azi celor cucernici, iar celor păcătoși nu se mai arată în veac cu sufletele.

Multe îmbunătățiri și îndreptări ați făcut spre folosul celor de obște, însă V'aș ruga în numele lui Iisus Hristos că de ar fi cu putință să opriți cu desăvârșire să se mai facă jocuri în ograda Bisericii în vremea nunțiilor, asemenea și râsurile și batjocurile ce se fac de tineret când stau la veghie la un mort. Iți stă mintea în loc când te gândești câte ticăloșii se fac acolo, unde mai vârtos este nevoe de vorbe

bune și de rugăciune. Cunosco Ardealul în amănunțime și mărturisesc adevărat că Ardelenii sunt la înălțime față de Bănățenii noștri. Bisericele în toate Duminicile sunt arhipline de lume, iar la morți în vremea priveghiului să citească cărți de rugăciuni și psalmii lui David.

Asemenea și pe aici prin Grecia, prin Asia-Mică, și prin Africa unde am fost acum câțiva ani cu darul lui Hristos.

Primiți vă rog cele convenite și din partea Venerabilului Arhimandrit Antipa. I s'au scurtat și lui calea și s'au apropiat de sfârșit de care nimenea nu va putea scăpa. Fiecare trebuie să-și dea această datorie. Au ajuns bătrânul la frumoasa vârstă de 90 de ani.

Nu de mult au făcut un călugăr pustnic o prea minunată și frumoasă icoană de lemn de chiparos mirositor închipuind a doua venire a Domnului. Au lucrat la această icoană cu lupa nu mai puțin de 15 ani (scluptură de lemn) iată un exemplu de destoinicie și de răbdare. Fiecare își va da seama ce răbdare cu bărbăție au depus confratele nostru 15 ani de zile la rând până ce au scos la bun sfârșit această mare podoabă de artă.

Acum această icoană s'au trimis în Franța, în Anglia, în America prin cele mai mari orașe ale lumii, spre curiozitatea și mirarea tuturor.

Prețul acestei icoane s'a evaluat la vreo câteva milioane de franci.

Sunt multe și minunate lucruri aici în Sf. Munte și unui închinător iar trebui un an întreg ca să le poată cerceta pe toate. Aici se află și sfințele lemne din crucea Domnului și darurile ce au fost aduse de magi la Nașterea Domnului, Sfințele scutece, trestia, buretele, brăul Maicii Domnului, mâna dreaptă a Sf. Ioan Botezătorul și alte multe sfințe moaște și odoare pe care nu le pot înșira cu deamăruntul neajungându-mi vremea și spațiul. Se află o bucată mare de lemn în care se vede gaura cuelor. Nu suntem noi vrednici de câte daruri ne-a înzestrat Dumnezeu, încă aici pe pământ....

Mă iertați Vă rog cinstite Părinte și nu luați în nume de rău proasta mea scrisoare în compunerea ei, căci Dumnezeu nu se uită la scrisoarea cea împletită cu multe cuvinte meșteșugite și fără evlavie, ci la smerenie și la așezarea sufletului....

Agatanghel.

Măsurile de luat în caz de surpriza cu gaze.

III.

Măsuri improvizate referitoare la protecția la domiciliu.

Este absolut necesar a se proteja contra pericolului exploziv, care pare cel mai de temut (schije, lovituri directe, efecte de suflu).

În momentul alarmei populația trebuie deci să se refugieze fie în adăposturile din subsoluri, fie în tranșeele cari îi sunt destinate.

I Precauțiuni de luat.

a) Locuințe.

1. Să se limiteze riscurile de incendiu prin curățirea podului și aducerea de nisip.

2. Să se limiteze pericolul de pătrunderea gazelor în localuri, pentru a înlătura pericolul de infectare la reocupare. În acest scop dela primele amenințări de conflict să se închidă pe cât posibil toate deschiderile, care nu sunt indispensabile.

Să se lipească pe geamuri de ambele părți benzi de hârtie groasă încrucișate, late de 2-8 cm., sau foi de celofan gumate transparente pentru a limita efectele sulfului.

Să se închidă crăpăturile, încheieturile ferestrelor și ușile cu pastă de hârtie mastic, ghips, benzi de hârtie, bandă de izolație, plasture de pânză, etc., săpun verde (care astupă și neutralizează) lut, etc.

Să se astupe dinainte gurile coșurilor neîntrebuințate, să se lipească cu hârtie spațiile parchetelor sau să se acopere cu covoare groase.

Să se aibe la îndemână mijloace de astuparea ferestrelor (couverturi, plapome, rufe, care să se pună între obloane și ferestre).

3. Să se facă dinainte o mică rezervă de apă și de alimente în vase ferite ● contaminare: cuti metalice cu capace la care să se lipească benzi de izolație sau de plasture, sticle ca cele de bere sau de limonada, saci cu pereți dubli de hârtie sulfurizată sau de celofan.

4. Mici rezerve de medicamente de urgență, pansamente (hârtie sugativă sau de filtru, amestec de clorură de var în cutie, perle de eter, soluție de bicarbonat de sodiu 22 gr. la litru, tinctură de iod, benzi de tifon, etc., câteva neutralizante (carbonat de sodiu, apă de javel).

b) Cazul adăposturilor în subsol.

Măsurile specificate mai sus trebuie să se aplice și la menajarea adăposturilor din subsoluri. Răsuflătorile vor fi astupate prin zidire sau se vor închide cu mijloacele specificate mai sus.

Să se amenajeze un sas (sau anticameră) la intrarea adăpostului, care se poate improviza cu 2 perdele (sau două couverturi) îndepărtate una de alta la 2-3 m., aplicate pe cadre. Aceste perdele vor fi în continuu umezite cu soluții neutralizante alcaline (soluție de carbonat de sodiu saturată).

Una dintre perdele se aplică la ușe, alta în sală sau la scara care conduce la adăpost. Nu trebuie să se deschidă ambele perdele deodată.

În această anticameră trebuie să fie un aparat pulverizator tip Vermorel, pentru a neutraliza cu soluție alcalină atmosfera și pereții anticamerei (sasului), în timpul atacului, ca prevedere contra unei infecții posibile,

In lipsă de timp pentru amenajarea unui sas să se astupe ușa cât mai bine posibil (cu cuverturi, bandă izolantă, etc.).

II Dispozițiunile de luat în momentul alarmei.

Înainte de a ajunge în adăpost să se întrebuițeze cele circa 10 minute disponibile :

1. A lua masca și a pune în poziția de așteptare.
2. În lipsă de mască să se recurgă la mijloacele improvizate, care s'au specificat mai înainte.
3. A închide conductele de apă și de gaz.
4. A verifica dacă ușile, ferestrele, obloanele, deschiderile coșurilor, etc. sunt bine închise și astupate, a stinge focurile (tirajul focurilor înlesnind intrarea gazelor toxice).
5. A se echipa cu lămpi electrice (de preferință cu sticlă albastră), chibrituri, a merge repede în adăpost luând câteva cuverturi necesare, după ce s'a închis și electricitatea.

III Pe timpul cât se stă în adăpost.

Noțiunile sumare cu privire la timpul cât se stă în adăpost sunt în rezumat :

1. Înainte de toate să se reducă la minimum nevoile de oxigen ale organismului. În acest scop trebuie a se sta în cel mai complet repaos.

Să se excludă deci orice cauză de consumare suplimentară de oxigen (lumânări, focuri, lămpi, etc).

2. În lipsă de orice mijloc de reînnoirea aerului și de absorbirea acidului carbonic exalat, timpul cât se poate sta în adăpost se poate calcula la un metru cub de persoană.

Prin urmare este necesar să se calculeze dinainte numărul ocupanților care se poate admite într'un adăpost, după cubajul localului.

3. Un mijloc simplu de a se asigura că proporția de oxigen este suficientă, este de a se încerca să se aprindă un chibrit sau o lumânare.

Atât timp cât aprinderea se face fără greutate, proporția de oxigen este convenabilă. Când chibritul sau lumânarea nu se mai poate aprinde, scăderea concentrației de oxigen este atât de scăzută, în cât pericolul este apropiat și trebuie să se reînnoiască aerul în cel mai scurt timp.

4. La cel mai mic semn de bănuială de prezența gazelor de luptă :

Persoanele cari au mască, trebuie să o pună imediat.

Cele cari nu au mască, să întrebuițeze mijloacele improvizate care s'au specificat.

IV După alarmă.

a) Să nu se meargă în locuință decât *la ordinul șefului de adăpost*, care trebuie să fie prevenit sau cu privire la absența gazelor, sau de sfârșitul desinfecției în apropierea adăpostului.

b) După bombardament cu gaz nu trebuie să se atingă nici un obiect suspect de infecție; să nu se consume decât apă și alimente cari au fost protejate după cum s'a specificat mai înainte.

Prefectul Județului Severin

Tiberiu Miltăr.

ȘTIRI

10 Decembrie — Ziua Studențimii — a fost comemorată și de către studențimea Academiei noastre teologice într'un cadru solemn.

La ora 10 s'a oficiat în biserica Catedrală un parastas pentru camarazii studenți căzuți la datorie, de către I. P. S. S. Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc rectorul Academiei, înconjurat de preoții : Prot. Dr. Zeno Muntean, Dr. Dimitrie Belu, Dr. Petru Rezuș, Isaiă Suru, Iova Firca și Traian Dobromirescu, în prezența familiilor camarazilor: Virgil Noaghea, Afilon Dorca, Ioan Miltăr și Gheorghe Ghinda și a numeroși preoți de pe sate veniți la această măreață sărbătoare. Răspunsurile au fost date și de data asta ca'ntotdeauna de corul studenților teologi sub conducerea d-lui prof. Constantin Vladu.

De la biserica Catedrală, încolonați, s'a mers în sala cinematografului „Luna“ unde la ora 11, s'a recepționat programul U. N. S. C. R-ului, apoi s'a continuat sesiunea societății studenților teologi din localitate, cu următorul program :

1. T. Popovici . . . *Arhangheli purtători de cruce*, cor.
2. Martin Petru, președ. Soc. Stud. . . „10 Decembrie 1922“ conf.
3. Pr. Cucuietu *Urlă dușmanii*, cor.
4. Z. Bârsan . . . *Cu toții una*, declam. Stoca Ilie.
5. S. Lefter . . . *Peste mormântul tău*, cor cu solo, Lugojanu C.
6. Z. Bârsan . . *Hristos a înviat*, declam. Murgu I.
7. I. Mânzatu *La luptă muncitori*, cor.
8. Val. Cârdu . . . *Zări verzi*, declam. Murgu Ioan.
9. G. Muzicescu *Deșteaptăte Române*, cor.
10. I. Mânzatu *Imnul tineretii legionare*, cor.
11. Martin Petru, președ. stud. într'un cuvânt de încheiere mulțumește publicului care a avut bunăvoința să onoreze serbarea cu prezența sa. Corul a cântat sub conducerea stud. Gh. Zmed.

Remarcăm, pe lângă partea artistică a programului, conferința stud. P. Martin, care făcând istoricul mișcărilor studențești, adresează tineretului apel la muncă, frățietate și credință în vederea biruinții Neamului nostru românesc.

Terminându-se programul studenții încolonați cântând : „Sfântă tinerete legionară, Ștefan Vodă și Echipa morții“, au parcurs orașul în marș, manifestând.

Serbarea a luat sfârșit la ora 13.

Corul studenților dela Academia Teologică din Caransebeș, de sub conducerea neîntrecutului interpret, a d-lui profesor Constantin Vladu, urmând bătrânei tradiții, va da în sala cinematografului „Luna“ un ales concert de colinde, Duminecă 22 Decembrie a. c., după săvârșirea serviciului divin, cu următorul

PROGRAM :

1. T. Popoviciu : *Bună seara lui Ajun*.
- Rectorul Acad. teologice : *Cuvânt despre Colinde*.
2. Șt. Stefu : *Doamna a Tale cuvinte*.
3. Tip. Brediceanu : *Garde mari*.
4. T. Popoviciu : *Florile dalbe*.

5. T. Popoviciu: *In orașul Vifleem.*
6. T. Popoviciu: *La poartă la Ștefan Vodă.*
7. T. Popoviciu: *Doamne jos pe lângă mare.*
8. T. Popoviciu: *Mântuire ne-a sosit.*
9. I. Velceanu: *Sara mare.*
10. T. Popoviciu: *Sus boieri.*
11. I. Vidu: *Colinda fetei.*
12. I. Vidu: *Colinda mamei.*
13. T. Popoviciu: *Edene, Edene.*
14. T. Popoviciu: *Mare minune s'arută.*
15. N. Oancea: *Bună dimineața.*

Pentru Muzeul eparhial au intrat potretele binefăcătoarelor Antoniu și Ecaterina Sequens și cel al fundatoarei Ecaterina Tismonariu. Deasemenea Noul Testament din 1703 și Kiriacodromion, ambele dela parohia Ruginosu. Mulțumiri!

Vacanța școlară de Crăciun pentru toate categoriile de școli începe Joi în 19 Decembrie a. c. orele 13 și va dura până Vineri 3 Ianuarie 1941, orele 8 dimineața.

Notă oficială

Nr. 6054 E. 1940.

Atragem atențiunea Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale asupra dispozițiilor concluzului congresual din anul 1879, cu privire la înființarea unui fond mitropolitan, conform căruia la sărbătoarea „Arătării Domnului”, are să se poarte un tas separat în toate bisericile din Mitropolie în folosul acestui fond.

Sumele adunate sunt a se trimite Oficiile protopresbiterale pe lângă raport, cel mult până la 15 Februarie 1941, iar acestea până la 1 Martie 1941 le vor înainta Consiliului nostru eparhial pe lângă un tablou general asupra sumelor întrate.

Caransebeș, la 2 Decembrie 1940.

Episcopul:
† VASILE

Consilier referent:
Dimitrie Sgăverdia

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI CARANSEBEȘ
JUDEȚUL SEVERIN

No. 23922/1940.

9 Decembrie 1940

„DI Dr IOAN MOLDOVAN, notar public refugiat dela notariatul comunei Aleșd, județul Bihor, transferat în postul nou înființat în orașul Caransebeș și-a început activitatea sa de notar public în ziua de 12 Decembrie 1940”.

Președinte,
Lucian Ianculescu

p. Grefier,
V. Miculescu

Publicațiune.

Lichidatorii firmei Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, Caransebeș, conform art. 202 din cod. com. invită creditorii societății, că în termen de 6 (șase) luni să-și anunțe creanțele pentru valorificare la sediul Institutului.

Caransebeș, 22 Noembrie 1940.

3—3

Lichidatori.

Achitați abonamentul restant la Foaia Diecezană.

Librăria „Diecezană” Caransebeș

oferă spre vânzare din
hogatul său magazin de

Objecțe bisericesti

potiere, cruci,
cruci portative
pentru molitfelnice,
policandre, cădel-
nițe, clopoței, sfeș-
nice, căldărușe, cutii
pentru sfântul mir,
discuri, steluze etc.

Toate aceste obiecte
sunt livrate de cele
mai renumite fabrici,
fiind produse de
maestri specialiști
în stil bizantin.

„Ajutorul legionar”

„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire!
Nu-l lăsa!”

Corneliu Z. Codreanu

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1689/1940 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de urmăritorul firma Banca Banatului din Caransebeș contra urmăriților Marta Nicolaiie Țigrîș născ. Lojan, Țigrîș Nicolaiie și Ana Nicolae Țigrîș născ. Naia domiciliați în Iaz, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă: licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, — asupra 11/15 parte de sub B. I. 3/10 din imobilul înscris în cf. a comunei Iaz din circumscripția Tribunalului Caransebeș Nr. cf. No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 388 Grădină în Intravilan 91 stp. No. top. 389 Casa 162 cu curte în Intravilan 280 stp. Prețul de strigare 30.000 Lei, No. de ord. A. II. 1-3 No. top. 1288 Arabil în Coturi cu 1564 stp. No. top. 1289 Fânaț în Coturi 1 jug. 773 stp. No. top. 1290 Arabil în Coturi 1 jug. 116 stp. cu prețul de strigare 15.072 Lei, No. de ord. A. + 1 No. top. 1040 Arabil în Satul Batrin 284 stp. cu prețul de strigare 656 Lei, No. de ord. A. + 2 No. top. 1050 Grădină în Satul Batrin 999 stp. cu prețul de strigare 2.768 Lei. A + 3 No. top. 1477 Pășune în Șușara de 5 jug. 917 stp. cu prețul de strigare de 14.224 Lei, pentru încasarea creanței de 44.100 Lei capital, interese de 15 1/2 % dela 26 Ianuarie 1930 până la 1 Aprilie 1931, de aci de 9%, cheltuieli de proces și de executare de 4.858 Lei, fixate până acum, cheltuieli de 1458 Lei, acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **31 Decemvrie 1940 ora 10** la Primăria comunei Iaz. Caransebeș, la 25 Octomvrie 1940.

Judecător ss. **B. Stuiber** ss. **D. Lazarel** dir. c. f.
Pentru conformitate:
ss. **D. Lazarel** dir. c. f.

Dosar Nr. 196/1940.

Publicație de licitație Nr.1624/1940

In baza procesului verbal execuțional de escontentare efectuată în ziua de 7 August 1940 pe baza deciziei judecătorei Mixte Caransebeș cu No. 2276/1940 obiecte sechestrate în procesul verbal de execuție No. G. II. 4282/940 și anume: 3 scoafe Iorcsir de 1 și 2 1/2 ani, o garnitură de trăierat firma: Élső Mágy. Gep. și motor prețuite în suma de lei 65.000 cuprinsă în favorul firmei Britania soc. de asig. București reprezentat prin Dr. Gheorghe Dragu avocat din Caransebeș pentru suma de 4062 lei capital interese dela 1 Iunie 1940 precum și spesele stabilite până în prezent 2718 lei se vor vinde la licitație publică în Sacul No 86, în ziua de **23 Decemvrie 1940 la ora 15 d. m.** conf. art. de lege IX §-lui 107 și 103 din anul 1881 al legii execuționale.

Această licitație se va ține și în favorul altora cari s'a câștigat drept execuțional.

Lugoj, la 10 Decemvrie 1940.

Șef - Portărei: *indescifrabil.*

Mersul trenurilor

dela 10 Decemvrie 1940 din gara Caransebeș.

autobusul la gară	r. trenului	Dela București spre Timișoara			Plecarea autobusului la gară	Nr. trenului	Dela Timișoara spre București		
		Felul trenurilor	Sosește	Pleacă			Felul trenurilor	Sosește	Pleacă
—	1003	Pers. T.-Severin Timișoara	2.43	2.52	—	1002	Pers. Timișoara T.-Severin	2.32	2.45
4.55	103	Accelerat	5.16	5.23	8.10	1004	Pers. Timișoara T.-Severin	8.25	8.33
6.00	1025	Mot. Caransebeș Timișoara	—	6.20	10.15	1026	Mot. Timișoara Caransebeș	10.30	—
11.40	1005	Personal	11.52	12.02	13.35	12	Simplon	13.53	13.59
14.45	1027	Mot. Caransebeș Timișoara	—	15.10	15.25	1006	Personal	15.40	15.52
17.35	11	Simplon	17.58	18.03	17.35	1028	Mot. Timișoara Caransebeș	18.01	—
19.30	1001	Pers. T.-Severin Timișoara	19.50	20.02	23.20	104	Accelerat	23.37	23.45
Dela Reșița				Sosește	Spre Reșița				Pleacă
—	1386	Motor	—	1.00	—	1381	Motor	—	2.55
4.55	1388	Personal	—	5.18	4.55	1387	Personal	—	5.26
—	1390	Personal	—	9.27	8.10	1383	Motor	—	8.50
11.40	1382	Motor	—	11.50	11.40	1389	Personal	—	12.06
—	1384	Motor	—	16.40	17.35	1385	Motor	—	18.07
23.20	1392	Personal	—	23.33	19.30	1391	Personal	—	20.10
Dela Subcetate				Sosește	Spre Subcetate				Pleacă
6.00	2276	Motor dela Boufari	—	6.15	—	2275	Motor până la Boufari	—	3.20
11.40	2272	Personal dela Subcetate	—	11.57	8.10	2271	Personal până la Subcetate	—	9.32
14.45	2274	Personal dela Subcetate	—	14.43	13.35	2273	Personal până la Subcetate	—	14.20
—	2278	Motor dela Boufari	—	22.08	19.30	2277	Motor până la Boufari	—	19.55